

LỤC BÁT HUỆ THU

Bài Giới Thiệu Hà Thượng Nhân và từ bài 1 - 24

Huệ Thu

Đôi lời trước sách .

Tôi xa mẹ đã lâu lắm rồi, hơn ba mươi năm. Tôi yêu mẹ tôi vô cùng vì người hay nựng nịu tôi và nói bên tai tôi :Mẹ thường con vô cùng, bé cưng của mẹ. Trong đầu óc non nớt của tôi từ thuở thiếu thời, hình ảnh Mẹ tôi tuyệt đẹp. ...Người đẹp mãi trong đời tôi, trong tâm hồn tôi, cho dù người ở xa hay gần còn sống hay đã chết...!

Tôi nhắc đến Mẹ tôi, để nói cái lý do nào đó khiến tôi làm thơ. Thường người ta nhớ Mẹ vì điều không phủ nhận được : Mẹ yêu con !. Tình yêu có nhiều hình thái dù nó nằm trong hình thức nào. Ở đây, tôi thấy rõ nhất trong những bài hát ru Mẹ tôi thường rót vào tai tôi, ru những đứa em tôi, những đứa cháu , hoặc những đứa trẻ con nhà hàng xóm gửi nhờ, một buổi trưa, một buổi chiều ... Qua những bài hát ru đó, tôi thấy tình thương giữa người với người thật lạ lùng và tinh tế không ngờ. Không hẳn chúng xoáy vào tim ta, chúng đi vòng “giả bộ” và cũng “giả ngộ” nữa, chẳng hạn những câu này :

Trèo lên cây bưởi hái hoa
Bước xuống vườn cà hái nụ tầm xuân
Nụ tầm xuân nở ra xanh biếc
Em có chồng rồi anh tiếc lắm thay ...

Cây bưởi, ruộng cà, nụ tầm xuân ... nào có mắc mớ gì tới chuyện hôn nhân, thế mà thành chuyện tâm sự, ngọt thật !. Điều tôi chăm bẵm ở mấy câu trên là cái vần điệu của ca dao, cách gieo vần, cách láy tiếng và cách “tỏ” ý. Chính cái “hơi” nồng nàn của ca dao làm sinh khí cho những bài thơ có tên tác giả. Tôi thèm thơ quá. Tôi muốn làm thơ. Tôi phải làm thơ. Và tôi được làm thơ...

Xin cảm ơn Mẹ tôi . Xin cảm ơn những bà Mẹ Việt Nam. Tôi hiểu vì sao có lời ru. Tôi hiểu vì sao có ca dao. Tôi đã chảy nước mắt khi tôi nhớ hai câu ru mà Mẹ tôi thường hát mỗi chiều chiều, rất xưa :

Chim bay về núi tối rồi
Không cây chim đậu, không mồi chim ăn ...

Tôi nhớ hồi đó, tôi thường hỏi Mẹ :

Mẹ ơi ! Tại sao con chim không có cây để đậu, và không có mồi để ăn ? Chắc là nó đi ngủ đói phải không Mẹ ?

Tôi thấy Mẹ có đưa tay lên lau nước mắt. Hồi đó tôi không để ý. Bây giờ nhắc lại, tự nhiên tôi cũng làm như Mẹ tôi, đưa tay lên mắt. Tôi nghe tay mình ướt, nước mắt ầm rồi lạnh ...

Từ những câu ca dao, tôi làm nên một số bài thơ. Tôi yêu Mẹ tôi. Tôi yêu cả những con chim đói khổ ngoài trời đông bão kia ... và tôi đã làm Lục Bát thật nhiều ...

Con xin dâng lên Mẹ tập thơ này

Lục Bát Huệ Thu

Thung lũng hoa vàng đầu năm 1997

Huệ Thu

Hà Thượng Nhân đọc :

Lục bát Huệ thu

Lục Bát Huệ Thu là một tập thơ từ đầu chí cuối viết theo thể lục bát để kính dâng lên Mẹ như đôi lời trước sách. Tôi được quen Huệ thu qua lời giới thiệu của Võ Phiến, về một bài thơ thật dễ thương viết từ thuở học trò. (*)

Thơ Huệ thu hồn nhiên. giản dị nhưng không vì thế mà không có những bất ngờ. Bất ngờ của thơ của ca dao. Còn gì bất ngờ hơn “Trèo lên cây bưởi hái hoa” rồi “em lấy chồng rồi anh tiếc lắm thay !”, Huệ thu thắc mắc : “cây bưởi ruộng cà, nụ tầm xuân... nào có mắc mớ gì đến chuyện hôn nhân, thế mà thành chuyện tâm sự, ngộ thật” , Huệ thu thừa biết là có “mắc mớ”. Bởi vì nụ tầm xuân “nở ra xanh biếc”. Hai sự kiện tưởng như không liên quan gì đến nhau : trèo lên cây bưởi và em lấy chồng rồi ố nhưng thật sự có liên lạc mật thiết với nhau.

Quách Tấn “Đêm thu nghe quạ kêu” tự nhiên hạ một câu : “từ Ô Y hạng rử rê sang” . Cái ngõ Ô Y (áo đen) của những nhà quyền quý họ Vương họ Tạ nào có “ăn nhằm” gì đến loài quạ kia đâu ? Nhưng con quạ màu đen, ở ngõ Ô Y , họ Vương họ Tạ chuyên mặc áo đen. Thế thì có phải những con quạ đen ấy đã đến từ cái ngõ Ô Y không ?

Thơ Huệ thu thật buồn, Huy Cận luôn luôn nhắc đến nỗi sầu thiên cổ nhưng thơ Huy Cận Sầu chứ không buồn, nỗi sầu vô cớ, ngỡ ngác của chàng trai mới lớn. Nỗi sầu đầy thi vị như một niềm vui. Huệ thu thì không. Có một cái gì đó hết sức dở dang, ngậm ngùi trong cuộc sống. Nỗi buồn nhẹ nhàng nhưng sâu, thấm. Như ca dao, như những lời ru của Mẹ.

Trách gì Huệ thu muốn làm một cuộc thí nghiệm táo bạo :Cả một tập thơ đều viết theo thể lục bát. Mà lại không phải là một cuốn truyện. Nhưng Huệ thu đã thành công. Vì Huệ thu yêu thơ tha thiết, vì Huệ thu chân thành và nhất là vì Huệ thu là một thi sĩ

(*) bài Nói Với Em Lớp Sáu ký Trần Bích Tiên đăng trong Đặc San Bùi Thị Xuân năm 1975

San Jose 15 tháng 1 năm 1997

Hà Thượng Nhân

LỤC BÁT HUỆ THU

1.

Mấy Dòng Thơ Sót

Lâu rồi hết hứng làm thơ
hình như trời đã hết mưa hết buồn
chỉ còn những buổi mai sương

những trưa tím nhạt, chiều hôm tím bầm

Lâu rồi mà tường ngàn năm ...
chồng thơ dở lại, đọc thầm cũng vui
có chi đâu để bù ngùi
mà sao hồi đó thơ tôi nghẹn ngào

Mà sao hồi đó xôn xao
câu thơ nước mắt buồn chao biển lòng
hình như hồi đó mưa đông
nên thơ đã lạnh từng dòng viết ra

Lâu rồi. Xa lắm rồi ! Xa...
gần bên tôi bóng trăng tà còn đây
mai sương trưa nắng ai bày
hoàng hôn tím ngắt lòng này... là thơ.

2

Lục Bát Bình Minh

Con chim hót chẳng vô tình
sáng ơ đẹp quá, bình minh dậy rồi...
và tôi, tôi cũng dậy thôi
cảm ơn chim hót những lời dễ thương

Sáng nay tôi chắc không buồn
hình như hoa nở trong vườn. Đang thơm
tôi vòng tay chặt. Tôi ôm
gối chần bên cạnh sợ hồn bay đi

Tôi nằm trên phiến đường thi
nghe thơ lục bát nói gì rất xa
tiếng lòng ai nhỉ. Thiết tha
muôn năm thơ vẫn mặn mà. Phải không?

Tiếng chim cao vút mênh mông
tiếng thơ tôi lượn một vòng cửa gương
mặt trời trong mỗi hạt sương
long lanh như ngọc lăn tròn tới đâu?

3

Lục Bát Trưa Thu

Thứ Năm buồn lạ ôi buồn
phải chi là nước về nguồn hóa mây
phải chi là chiếc lá bay
tên tôi Thu. Nỗi buồn này. Đứng yên!

Tên tôi là nợ là duyên...
thứ Năm buồn đến nỗi mềm tóc rơi
bấm bảy con số nghe chơi
tiếng chuông vọng lại không lời hỏi han

Thứ Năm có chiếc lá vàng
bỗng rụng rơi xuống bên hàng giậu thưa
phải chi có một giọt mưa
để tôi nghe lạnh buổi trưa rất tình...

Thứ Năm buồn lặng buồn thình
buồn ai không biết. Buồn mình mình hay
thơ tôi làm đó ai bày
những câu Lục Bát buồn này cho Thu!

4

Lục Bát Chiều

Gió vờn sợi tóc hay mây
mà sao lạnh mỗi ngón tay rã rời
khăn điều cổ quận ai phơi
cho hoàng hôn đỏ mắt người đắm chiều

Ồ không! Tại mắt cay chiều
tại câu thơ gợi buồn hiu không ngờ
sông dài sương tỏa như mơ
hỡi chim hoàng hạc bây giờ ở đâu?

Gió vờn sợi tóc nao nao
mòn chưa răng lược sợi nào tuyết sương?
hỏi chi như thế cho buồn
chân mây. Góc biển. Quê Hương đã chìm

5

Lục Bát Sang Dòng

Sáng tôi đi quét lá vàng
lá rơi đầy ngõ,
hỡi chàng thấy không?
mùa Thu
chừ đã mùa Đông
câu thơ lục bát sang dòng thế sao?

Bảy năm rồi, ngọn liễu cao
những cành rũ đó,

chỗ nào em, anh?
hồi mùa Xuân
lá liễu xanh
qua đi mùa Hạ, nay thành Thu Đông

Sáng tôi quét lá bay vòng
gót chân nghe lạnh
nghe lòng cũng tê
người đi biết thuở nao về
bỏ hoa để lại cánh lià gió bay...

6

Lục Bát Âm Thầm

Người đi đâu đó ? ở Phương Đông ?
Áo sương khoác chắc lạnh lòng trời Thu
Rừng phong gió cuốn bụi mù
Thấy chẳng ai đứng cúi đầu ở đây

Người đi đâu đó ? ở Phương Tây ?
Hình như ngõ trúc đan dày giọt mưa
Ôi buồn như thuở xa xưa
Chiều trông con nước mờ mờ khói lam ...

Người đi đâu đó? Phương Nam?
Làm chim trốn tuyết hay làm khách du
Chân mây mặt nước mịt mù
Tình ai có gợi chút sầu cố hương

Người đi hướng Bắc tha phương
Hay là vẫn đứng giữa đường băng khuâng
Ở đâu người nhỉ, mùa Xuân
Đào Hoa Y Cựu nở mừng người chưa?
Ở đâu? Đâu biết bây giờ
Người đi ta chẳng tiễn đưa sao buồn
Lẽ nào ta nhớ ta thương
Người tan trong mộng hay còn trong mơ?

7

Lục Bát Tha Hương

Nhật mộ hương quan hà xứ thị
yên ba giang thượng xử nhân sầu...
Thôi Hiệu

Một giờ một phút trôi qua
nỗi đau nhói dạ của ta hay người?

Quê Hương ngó lại xa vời
câu thơ Tống Biệt ngâm ngùi bao lâu?

Lẽ nào ngàn trước ngàn sau
câu thơ Tống Biệt cấu nhàu ruột gan
Thâm Tâm lỡ một thiên đàng
chúng ta rồi cũng làm than giữa đời?

Kể từ dấn bước biển khơi
ai chìm ai nổi ai trôi bến bờ?
mười lăm năm trên gió đưa
tiếng than còn thốt, tiếng thưa còn ghìm

Mười lăm năm mỗi ngày thêm
Quê Hương mây phủ trắng thềm ca dao
mẹ chờ nước mắt chao chao
cha mong thất vọng đã vào huyết sâu!

Một giờ một phút bay đâu?
quay lưng chỉ thấy một màu khói mây...

8

Thơ Ca Dao

“Trúc xinh trúc mọc bờ ao
Em xinh em đứng chỗ nào cũng xinh !
Trúc xinh trúc mọc đầu đình
Em xinh em đứng một mình cũng xinh !”*

Trời ơi ai nói với mình ?...
Quay qua ngó lại chỉ hình bóng thôi
Trúc xinh trúc mọc đâu rồi ?
Mình xinh mình đứng đâm chồi đây sao ?

Hát đi người, khúc ca dao
Để cho nước mắt tôi trào Việt Nam
Muôn trùng biển cách sông ngăn
Tiếng ru trưa Hạ vẫn nồng đêm Thu

Nói đi người, những câu thơ
Để cho tôi chép bây giờ xót xa
Trúc xinh trúc mọc quê nhà
Tôi xinh đến xứ người ta ai nhìn ?

* ca dao Việt Nam

9

Tình Như Ca Dao

Trao người một đóa tầm xuân
Chia đôi cánh biếc một lần rồi thôi
Trèo lên cây bưởi ngó trời
Dặm ngàn bóng ngựa ngút vời chân mây

Trao người chén rượu cầm đây
Chén em đã cạn, chén đầy cho anh
Ôi thời binh lửa chiến chinh
Áo phơi máu nhuộm đỏ tình chia ly

Trao người một nỗi sầu bi
bặm môi mà nói câu gì tiễn đưa
Hôn vùi tóc biếc con thơ
Tuổi đôi mươi, một giấc mơ nào nùng

Trao người câu Kệ: Có không
bến Mê, bờ Giác tận cùng nhân gian
tầm xuân như nén hương tàn
rã rơi cánh biếc ôi chàng ơi ta !

10

Ca Dao mấy Giọt

Lẽ nào đó cũng tình yêu
mây vương buổi sáng cho chiều sa mưa
nhớ người mấy chút ngần ngơ
Con chim nhánh trúc bài thơ bay rồi!

Lẽ nào đó thừa xa xôi
mưa ơi cứ rớt cho tôi buồn hoài
gọi gì hỡi gió thương ai
để cho sắc tím còn cài hoa kia

Lẽ nào tối lại là khuya?
mưa trong mộng cũ đầm đìa đêm nay
bao giờ ngọn cỏ lá cây
hắt hiu ngọn gió lay bay áo người

Lẽ nào ba chữ quên thôi
Quê Hương. Nước mắt. Mây trời. Hớp tan...
biển Đông nhớ thừa kinh hoàng
tay che mặt lại mưa tràn nữa đi!

11.

Bốn Đoạn Ca Dao

Vịn cành liễu tưởng sầu Đông
sáng nay trời lạnh nên lòng lạnh theo...
bưởi ơi tôi muốn được trèo
tâm xuân muốn hái thật nhiều tặng ai

Hoa cà sắc tím chưa phai
ca dao hay nhỉ nhớ hoài anh ơi !
trầu cay cau ngọt chia rồi
quê hương cũng khuất sau trời mù sương

Sáng nay níu nhánh liễu buồn
tự nhiên mà nhớ đầu nguồn cuối sông
tự nhiên tôi tưởng mùa Đông
ã về rồi chứ nên lòng lạnh theo

Thơ tôi sao cứ buồn hiu
vai anh còn vắt khăn điều nữa không ?
từ khi tôi vượt muôn trùng
chẳng hay cây bưởi cây bông ra sao ?

12.

Cái Ao Tình Cũ

Cái ao . Ôi cái ao nhà
lăn tăn sóng gợn trời xa gió gần
đóa sen trần trụi nghe chẳng
tiếng con nhái gọi tình gần nghĩa xa ...

Cáo ao . Ôi cái ao là
nước trong nước đục của ta sớm chiều
mấy ngàn năm vẫn tình yêu
hương đồng gió nội buồn hiu đợi người

Cái ao . Ai vớt bèo chơi
vớt tôi tuổi dại một đời làm than
vọc tay vớt ánh trăng tàn
lạnh chưa giọt lệ của nàng hỡi anh

Cái ao . Chuyện của chúng mình
vòng ôm vẫn siết cái tình ngày xưa
trúc xinh mọc tự bao giờ
mai tôi về đứng lặng bờ biển dâu !

13

Bay với Phù Vân

Ô kìa mây trắng đang bay
ước chi ta có một ngày thông dong
một ngày dài như con sông
trôi ta tới biển phiêu bồng bốn phương !

Ô kìa mây trắng dễ thương
áo dài ta trắng sân trường ngày xưa
ước gì ta nhẹ như thơ
để bay theo khói bên bờ liễu kia

Ô kìa mây trắng đang chia
cho ta bay với theo về với ai
phù vân. Con nước. Trôi dài
ước mơ chỉ ước mơ hoài hay sao ?

14

Câu Thơ – Câu Hỏi

”Em về mấy thế kỷ sau
nhìn trăng có thấy nguyên màu ấy không?” *
màu trăng xưa sáng như lòng
dấu tay che mặt vẫn hồng thắm môi

Gặp nhau quên tính tuổi trời
thương nhau cần được nụ cười ban sơ!
em về trong thế kỷ thơ
ngàn năm sau nữa chỉ là bữa nay

Em về trăng rụng trên tay
câu thơ ngày cũ còn hay lạ lòng!
thoắt mà mấy buổi Thu, Đông
vuốt ve sợi tóc thấy vòng khói sương

Thấy đầu thấy cuối sông Tương
thấy ta đứng lại giữa đường ước mơ
vầng trăng sáng thừa bao giờ
bỗng dưng giọt lệ giăng mờ đám mây...

Em về người chẳng còn đây
con sông nước chảy sao đầy tự nhiên
lẽ nào đã ỨC VẠN NIÊN
lẽ nào tay ngửa mà nghiêng trăng vàng ?

Em về tưởng ánh trăng tan
để cho thất ruột quặn gan một lần
ồ kia trăng vẫn trong ngàn
ồ kia câu hỏi dễ chừng ai quên ?

* thơ Bùi Giáng

15

Em Đi

Em đi bước nhỏ nhẹ nhàng
cỏ xanh chẳng động. Lá vàng chẳng rơi
buồn thì ta đã buồn thôi
buồn thêm một chút lạnh trời thu sao ?

Em đi cầm như chiêm bao
tình ta như mộng. Hôm nào như mơ
anh buồn xin trút vào thơ
mai em về lại câu chờ dễ thương

Em đi kệ nắng bên đường
có cay mắt nhớ. Có buồn kệ em!
cỏ chìm những dấu chân chim
những khi hờn giận đừng nhìn bữa nay

16

Cài Cửa Thời Gian

Thưa người
chiếc lá vàng bay
mùa Thu đang đến một ngày buồn hiu
nhớ ai cứ sang mong chiều
trưa mưa mấy hạt cũng xiêu bước về
Thưa người
tôi với sầu tê
lạnh run như thể tóc thề hết buông
người đâu còn nữa mà thương
phải chi kề cạnh tôi buồn người đau ...

Thưa người
chẳng có ngày sau
tôi rơi nước mắt giọt nào hoang mang
xin cài lên cửa thời gian
lỡ mai có thấy úa tàn thì thôi

Thưa người
tất cả xa xôi
mùa Thu trước mặt nửa vời cũng bay
lá buồn bỏ nhánh trơ cây
để cho sương phủ lớp dày nỗi quên

Thưa người
tất cả bình yên
như mưa, mưa đó đang chìm, chìm kia ...

17

Bạn Và Bè

Bè nhiều nhưng bạn ở đâu
trăm năm rồi cũng rầu rầu thế sao ?
khi vui xúm vỗ tay vào
hết vui thôi kéo tay ào ào ra

Buồn như sương buổi chiều sa
bóng in còn chút nắng tà héo hon
trời bày chi cảnh tang thương
để cho cuối ngõ đầu đường ngẩn ngơ

Tôi buồn trút bực vào thơ
những câu buồn bực không ngờ cũng hay
ước gì gục xuống mà say
rượu , thơ ... rã nát mặt mày ta chưa ?

Chút son , chút phấn đã mờ
tuổi xuân một thoáng vật vờ khói sương
lệ thừa rơi xuống trùng dương
sóng ời hãy cuốn nỗi buồn thiên thu
Bè chìm chìm xuống biển sâu
mây xanh. Sóng trắng bạc đầu ta đi !

18

Sương Mù Ở San Francisco

Ở đây núi biển cạnh kề
sương như được kết thành bè thả trôi
sóng xô sương tản lên trời
núi cao ngó xuống nửa vời sương bay ...

Tôi từ Lũng Nắng lên đây
ngắm sương vùng Vịnh, ngắm cây bạc đầu
thấy mình như ở đời sau
hồn bay lãng đãng chỗ nào vu vơ ...

Sương mù nhẹ như câu thơ
tôi nghe hơi thở mình vừa chợt tan
sóng xô động gót sương tràn
tôi nghe cũng lạnh từ bàn chân lên

Sương mù, ôi sương mông mênh
xe qua Gold'Gate tôi chìm trong sương
sương mờ. Đèn mở. Xe nướng
tưởng đâu ánh mắt ai buồn dõi theo

Xe đi sương lượn quanh đèo
nhớ sao cái thuở mình liều bỏ quê
biển Đông sương mịt mùợ che
tương lai nghĩ tới chẳng dè lệ tuôn

Xe leo lên nửa chừng non
dừng chân cho đám sương trườn dưới sâu
đường về đâu biết đường đâu
đường đi đến nửa đỉnh sầu kia chẳng ?

19

Cúi Mặt

Mây từ đỉnh núi mây tan
Mây rơi xuống lũng lá vàng rơi theo
Nghĩ anh ngồi đó buồn hiu
Tôi đây cúi mặt nghe chiều lạnh căm

20

Mưa Ngoại Ô SanJose

Mưa nhè nhẹ, gió hiu hiu
sáng âm u lạnh như chiều Thu sang ...
Xe dừng khói tỏa mưa tan
Tôi đưa tay hứng ngàn ngàn mưa sa

Ngoại ô đường vắng thưa nhà
buồn xa gần gũi ơ là mưa bay ...
Buồn ơ tôi với mưa này
Trái tim trống vắng cứ đầy nhớ nhung !

21

Một Chiều Thứ Bảy Ở San Jose

Mây bay trên nóc giáo đường
Mây tan vút lúc tiếng chuông gọi trời
Tôi nhìn đột nắng xanh rơi
Rớt trên hiu quạnh là đời quạnh hiu !

Mây bay chiều hơi ới chiều
Cái chông đồng nặng ai treo tháp ngà ?
Lời nào theo guó bay xa
Lời nào ở lại lòng ta lòng người ?

Mây bay mà nắng còn rơi
Còn màu son d0âm trên môi nụ tình
Chợt nghe buốt lạnh lời kinh
Câu ta ước nguyện, câu mình nở quên

Mây bay chiều ới mộng mênh
Tôi ố thu bước nhỏ buồn tênh lối về
Giáo đường chỗ tĩnh, nơi mê
Chỗ vương những sợi tóc thề kia đâu ?

22

Bốn Câu Mỗi Đoạn

1*

Quê hương nước mắt tuôn tràn
cắn răng bật máu hóa làn môi son
nước trôi sao núi không mòn
núi trơ trớ đó nước còn đi đâu ?

2*

Tôi buồn làm thơ bốn câu
chẳng ai chia sẻ chút sầu là sao?
con chim song cửa mai nào
hót nghe như tiếng ca dao quê nhà

3*

Tôi buồn nước mắt ứa ra
bỗng dưng sao lại nói là bỗng dưng
ai đi lên núi lên rừng
ai đi xuống biển thẳng đường mà đi!

4*

Con chim chèo bẻo đăm chiêu
đậu trên nhánh trúc gọi chiều vu vơ
ước gì trời bỗng dưng mưa
để con chèo bẻo tha thơ về rừng

5*

Tôi buồn nước mắt rưng rưng
gió thu thoáng nhẹ nghe lòng thoáng tê
ca dao nhắc nhở tình quê

trắng chìm. Quạ khóc. Sương khuya. Mơ hồ

23

Và Mưa Thôi Mà

Gió đùa thích nhí mây bay...
Ước chi trọn sáng hôm nay đừng buồn!
Ước chi trái đất cứ tròn
Để cho hạt bụi đừng vương mắt người!
Trăm năm ngó lại, xa rồi
Một hai phút đợi, chuyện đời nói chưa?
Còn gì mà thốt mà thưa?
Mây tan sẽ tụ. Và mưa thôi mà!

24

Tại Sao

Tại sao không nói với em
tại sao không chịu vuốt lên tóc sầu
rượu nồng, hương đậm bao lâu
tâm can hồ để biết đau một ngày
ngày xưa tay đã cầm tay
chút hơi ấm cũ, giờ đây nguội rồi !

Nguồn: <http://www.saimonthidan.com/?c=article&p=868>

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11300 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC